

כמו אז

האור הכוזב היה נח ומפוז מקיף את בטני אם אפשר הייתי
מבקשת אותך לטאטא אותו משם בשפתיך.
כמו אז
ראשך קעור מעל טבורי
נערי, לא מיני, דו חי. פיה מאדים ומשתררב.
התבישתי. כדרך אותן נערוֹת המכסות בזרוען את שדיהן.
ואתה ישנת. חובט מדי פעם בידך. גופך קל מעלי
מרחף כמו נימפה. והאור החם,
המכה. המריר.

בשעה זו

בשעה זו של תעוב ותשוקה אני חולמת על אותו חכודך אלהי.
חתרנות זו תחת המלה רומנטיקה.
תחלה דמין שהדברים שאתה רואה כוזבים
הרי אתמול השלתי את עורי ומתחת לגוף היה גוף.
אני רוצה להגן על המחשבה. כיצד אכחיש את ידי
הרי העדינות הזו. כל ימי הם זרועות דקיקות
הנשלחות סביב ללב.
אני קוראת כמו בשפת סימנים וסמלים
יש לצעד לאחור ולא לסובב את הראש.

בסכיני

מתכונת מרב רעב וחושים רופפים ופני לזהטות
 באור נורת ארבעים ואת הפחד המכלה הרצפה המאימת
 מתחת רגלי אל תבוא מחר אני משחיזה את סכיני הידים שלי
 יש פה ספרים שעוד לא נתהפך בהם דף וכוסות בארגזי קרטון
 כסאות שמתר להטיח בקיר יש פה ספות שאפשר להפך
 מהבטנה אל החוץ. בסכיני היפות אמרתי
 בשני הרי אני חושפת את שני ונושמת מהר ותבוא
 אל תבוא, תבוא אלי.

כזהב

גופי הופך סמיד מאד ונעור
 בתדהמה. הכל מצטיר כזהב. זהו נץ
 או בז עט משמים מנקדים. וטורף
 ופורע את שער ראשי העכשוי העליון
 חולץ ומפקיע ממני ענוי אצילי
 של מחשבות פגומות פורעות חק.
 זה הוא מתכנף וידי, עקשניות
 לתנועת הכישור, סובבות אחר ופורמות ופורמות.